

WARSZTACIK ANIELSKA PRZYSTAŃ

2024 Rok, numer 27

Data wydania 30.12.2024

Warsztat Terapii
Zajęciowej w Swarzędzu

W tym numerze:

Pierwszy warsztat	2
Jak powstał mój gobelin	2
Anielskie Śpiewogranie	3
Serce na dłoni	4
Gwiazdor	4
Słońce i słona woda	5
Odczuwanie świata zmysła- mi- refleksologia	6
Złot Talentów 2024	6
XXX-lecie Filantropa	7
Tylko raz	7
Reportaż o literaturze	8
Spotkanie w SP nr 2	9
Dzień z poezją	9
Poznajmy się lepiej-Natalia	10
Dobro, miłość ...	10
Tajemniczy dzień	11
Ich smak	11
Olimpiada z Mikołajem	12
Dom	12
Bal z Mikołajami	13
Kto!	13

KTO NAM PÓLTORA PROCENT PODARUJE TEN SWE SERCE NAM DARUJE

**STOWARZYSZENIE PRZYJACIÓŁ
DZIECI SPECJALNEJ TROSKI**
im. Leszka Grajka w Swarzędzu
62-020 Swarzędz, os. Kościuszkowców 13
tel. (+48.61) 651 52 86
e-mail: spdst@wp.pl

„Pierwszy warsztat film festiwal”

5 czerwca w Bibliotece Publicznej w Lesznie odbył się „I Warsztat Film Festiwal”. Konkurs był przeznaczony dla uczestników z Warsztatów Terapii Zajęciowej z Wielkopolski. W konkursie wzięło udział 12 filmów o tematyce dowolnej ale filmy nie mogły przekraczać 10 minut. Nasz film był pokazany jako pierwszy i był to dla nas zaszczyt. W „I Warsztat Film Festiwalu” udział wzięli twórcy z WTZ Swarzędz „Monolog stereo II”, Jarocin „Promienie”, Miejska Górka „Pokolenie”, Śrem „Jestem jaki jestem”, Wolsztyn „Chłopi”, Ostrów Wielkopolski „Kulinarne podróże”, Turek „Gadające anioły”, Rydzyna „Razem możemy więcej”, Doruchów „Legenda o Doruchowskich czarownicach”, Leszno „Czyszciciele nie z tej ziemi”, Września „Wachlarz emocji” i Ostrzeszów „Ostrzeszów oczami uczestników WTZ”. Film przedstawiał moje życie w Warsztacie Terapii Zajęciowej w Swarzędzu. Obrazował moją drogę jaką pokonuje w poszczególnych pracowniach.

Ten film miał pokazać, że warto iść do przodu, że nie można się poddawać, że ważne jest to aby pokonywać swoje ograniczenia. W sali widowiskowej odbyły się dwa bloki konkursowe, w każdym było po sześć filmów. Atmosfera była pozytywna i myślę, że takich spotkań jak to powinno być więcej. Pokazuje to, że ludzie na warsztatach nie są związani tylko z jedną tematyką i ciągle się rozwijają ucząc się czegoś nowego. Otwieramy się na nowe wyzwania, dzięki czemu możemy pokazać siebie od innej strony. Nasz film był kontynuacją „Monologu stereo”, który realizowaliśmy trzy lata temu i był pokazywany na wielu festiwalach w Polsce i za granicą. Obecna etiuda nosi tytuł „Monolog z stereo II- drugie życie” a film wyreżyserował pan Mariusz Wieliczko, głównym aktorem byłem ja Piotr Śliwiński. Czułem ogromną radość i satysfakcję z tego, że nasz film, który stworzyliśmy z panem Mariuszem został doceniony przez jury. W jury zasiadli: Wojciech Majchrzak -

aktor filmowy, teatralny i dubbingowy, Justyna Czaja - filmoznawczyni, profesor UAM, wice Dyrektor Instytutu Filmu, Mediów i Sztuk Audiowizualnych UAM w Poznaniu oraz Emilia Wojciechowska - dziennikarka radiowa oraz miłośniczka kina. Film ostatecznie zajął miejsce pierwsze a główną nagrodą był bezpośredni awans na „Europejski Festiwal Filmowy- Integracje Ty i Ja”, które odbędzie się w Koszalinie. Dziękuję za zaproszenie na festiwal i mam nadzieję, że to nie było nasze ostatnie spotkanie.

Autor: Piotr Śliwiński

„Jak powstał mój gobelin”

Jakiś czas temu pisałem artykuł „Włna, igła, guzik”, w którym to tekście obiecałem, że gdy skończę gobelin napisze o tej mojej pracy. Dziś jest ten dzień, że moja długo wykonywana praca została doceniona. Pozwolę sobie opisać proces jej powstawania. Na początku ukończyłem makietkę z wełny, która miała być podkładem. Sam sobie zadawałem pytanie co tu stworzyć na białoczarnym tle, by nadać kolorytu pracy. Po chwili zastanowienia wpada mi na myśl kwiatka róża z filcu. Tuż po decyzji zaczynam układać wycięte

filcowe płatki w kształt kwiatka. W międzyczasie myślę na jakim tle umieścić makietkę z kwiatem i próbuję nadać kontrastu kolorom. Decyduje się, iż w ramie będzie znajdował się czarny materiał. Długo trwała moja praca ale końcowy efekt mnie ucieszył. Dziękuję tym, którzy uwierzyli, że mogę wykonać taką pracę pomimo mojej niepełnosprawności. Małymi krokami pokazałem, że potrafię i jestem dumny z siebie.

Autor: Michał Ogoniak

„Anioły są wśród nas- Anielskie Śpiewogranie 2024”

Bardzo ważną rzeczą szczególnie dla nas, osób zmagających się z różnymi niepełnosprawnościami jest to, abyśmy umieli wyrażać swoje emocje poprzez śpiew i taniec- „Ten kto śpiewa, modli się podwójnie”. 21 września po raz XIX-ty spotkaliśmy się z naszymi koleżankami i kolegami z różnych Stowarzyszeń

w Kościele Matki Bożej Miłosierdzia w Swarzędzu, by wspólnie wychwalić Boga śpiewem i tańcem. Anielskie Śpiewogranie rozpoczęło się od odśpiewania „Barki”, która jest ulubioną pieśnią naszego św. Jana Pawła II, to Naszemu Papieżowi oddajemy hołd corocznymi przeglądami. Po pieśni Przewodnicząca naszego Stowarzyszenia Pani Basia Kucharska powitała przybyłych na przegląd Gości i Sponsorów. Wśród gości był

z Ks. Dziekan Aleksander Brzeziński, który przybył na uroczystość w imieniu Księdza Arcybiskupa Stanisława Gądeckiego, pod którego patronatem odbyło się to wzruszające wydarzenie. Ksiądz Dziekan w imieniu

Ks. Arcybiskupa przekazał nam życzenia oraz pozdrowienia i zapewnił nas, że jest z nami. Po ceremonii otwarcia uroczystości mieliśmy przyjemność wysłuchać wspaniałego wykonania pieśni „AVE Maryja” przez artystów operowych Panią Urszulę Jankowiak, Pana Michała Marzec przy akompaniamencie Pani Wandy Marzec. Był to bardzo piękny występ, po którym Ks. Proboszcz Parafii w Swarzędzu Dariusz Salski poprowadził modlitwę do „Anioła Stróża”. Po modlitwie rozpoczęła się długo oczekiwana część wydarzenia, które poprowadziła Pani Danusia a robiła to wspaniale. Bardzo dziękujemy, że wszystkie występy były wyko-

nane bardzo profesjonalnie, że na twarzach wykonawców było widać ogromną radość i zaangażowanie w śpiew. Po artystycznych zmaganiach nadszedł czas na wypuszczenie balonów wypełnionych helem na znak pamięci za 27 lat pontyfikatu naszego umiłowanego Św. Jana Pawła II. W oczekiwaniu na wypuszczenie balonów wyszliśmy przed kościół, by odśpiewać tradycyjną pieśń „Abba Ojczy”. Następnie zrobiliśmy wielkie koło i chwyciliśmy się za ręce, by odśpiewać hymn Stowarzyszenia „Jaka siła”. Na zakończenie uroczystości udaliśmy się przed budynek Stowarzyszenia, by na świeżym powietrzu spożyć pyszny poczęstunek. Umilowany Ojczy Świąty! Dziękujemy Tobie za to, że czuwasz nad nami w Domu Ojca! Bardzo Cię kochamy! Panie Jezu, dziękujemy Ci za wspaniałych Aniołów, których zsyłasz do nas, by nas wspierali i nam pomagali. Tego dnia była wspaniała słoneczna pogoda i bardzo dziękujemy przybyłym Gościom, Darczyńcom oraz wszystkim innym którzy przyczynili się do zorganizowania tego pięknego wydarzenia.

Dziękujemy:

- Władzom Powiatu i naszej Gminy
- Parafii Matki Bożej Miłosierdzia
- Pani Urszuli Mrówka
- Panu Łukaszowi Gawareckiemu z firmy MEDIK
- Szkole Podstawowej nr 4
- Zespołowi CARITAS z Kobylnicy
- Wolontariuszom z II Liceum Ogólnokształcącym i Zespołowi Szkół Zawodowych w Swarzędzu

Autor: Agata Kiejdrowska

„Serce na dłoni”

Każdy z nas potrzebuje pomocy drugiego człowieka a szczególnie my osoby niepełnosprawne. Dobrze, że są wśród nas osoby, które okazują nam serce. Cieszymy się, gdy możemy pójść z zaufaną osobą do kina, teatru czy na zakupy. Wtedy jest czas, by porozmawiać ze sobą

o swoich problemach i podzielić się swoimi przeżyciami. Mowa tu

o wolontariuszach, czy asystentach osób niepełnosprawnych. Należy sobie zadać pytanie, czy my zawsze potrafimy tę pomoc docenić?

Ważne jest również to w jaki sposób ta pomoc zostanie udzielona, bo musimy pamiętać o tym, że nieraz ta pomoc

dla drugiej osoby jest krzywdząca. Uważam, że powinno się nagłaśniać i zachęcać osoby do wolontariatu. Ważne, żeby osoby niepełnosprawne okazywały również takie wsparcie i zrozumienie a przede wszystkim wdzięczność, wtedy między nami nawiązuje się przyjaźń i wzajemne zrozumienie.

Dobrze by było, żebyśmy wszyscy umieli sobie podać pomocną dłoń a wtedy świat będzie piękniejszy i bogatszy.

Autor: Mirosława Penczyńska

„Gwiazdor”

Gwiazdor niesie ciężki prezentów worek.
Każdemu je z radością daje,
gdy przy pachnącej choince staje.
Więc dziś stań i Ty człowieku nieznajomy,
podaj rękę Gwiazdorowi, jak najlepszemu przyjacielowi.
Więc uczyn krok do Gwiazdora,
do jego przepastnego worka.
Uwierz mi człowieku nieznajomy, że dobro
jest dla ciebie prezentem wymarzonem.
On swe serce dla Ciebie otworzy
i z radością na twej dłoni położy.

Autor: Mirosława Penczyńska

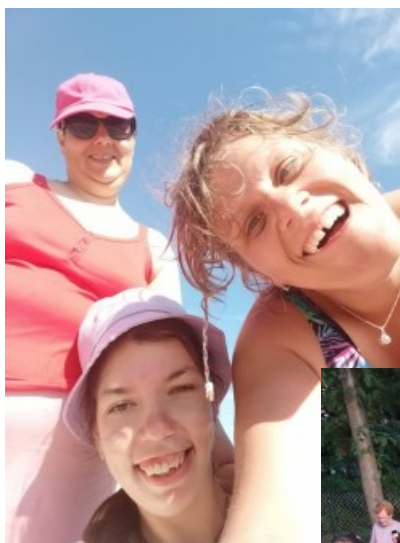
„Słońce i słona woda”

Bardzo lubię piękne, słoneczne i ciepłe dni, wtedy więcej czasu przebywam na świeżym powietrzu. Teraz, gdy zrobiło się chłodniej za oknem to z radością wspominam jak wyruszyliśmy w sierpniu do Darłówka, by spędzić nad morzem kilka dni. Przybyliśmy nad nasze polskie Morze Bałtyckie 3 sierpnia, były wtedy bardzo upalne ale wietrzne dni. Od razu po przyjeździe wybrałam się nad morze, by zobaczyć piękny zachód słońca, posłuchać szumu fal i ptasich odgłosów. Długie spacery brzegiem morza po ciepłym miętutkim piasku oraz moczenie nóg w słonej wodzie sprawiło mi wiele radości. Morze w słońcu zmieniało swoją barwę i ukazało mi swoje piękno. Mieszkałam przy porcie, prawie w

stoczni, dzięki czemu mogłam obserwować każdego dnia z bliska przyplływające statki o różnym przeznaczeniu. Była to okazja, by usłyszeć sygnał dźwiękowy i zobaczyć z bliska żeglujące statki. Spacerując deptakiem usłyszałam bardzo nietypowy instrument jakim jest katarynka, to już rzadkość we współczesnym świecie. Dni szybko mijały na spacerach i wdychaniu cennego jodu. Czasem był duży wiatr i mogłam poznać groźne oblicze morza ale też piękne spienione fale bijące o brzeg. Wyglądało to przepięknie a odgłosy fal przypominały jak niebezpieczna bywa woda. Była też okazja do zakupów na straganach, posłuchania warsztatów bębniarskich, czy festiwalu muzyki reggae. Wróciliśmy 10

sierpnia opaleni i pełni wrażeń. Dzięki temu wyjazdowi jeszcze bardziej się zintegrowaliśmy. Było też ognisko i dyskoteka i wielka szkoda, że ten czas tak szybko zleciał. Dziękuję Wszystkim za możliwość tak wspaniałego wyjazdu. Dzięki takim wyjazdom mogę każdego roku być tam, gdzie mewy swoimi odgłosami obwieszczają nam kolejne dni. Są one dla nas wielką radością, bo tylko nad morzem są tak blisko ludzi. Będę wspominać czas spędzony w Darłówku i tęsknić do lata.

Autor: Mirosława Penczyńska

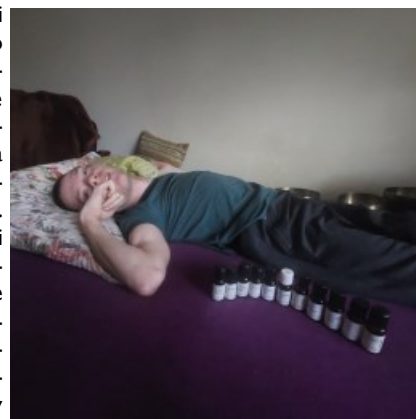

“Odczuwanie świata zmysłami w inny sposób- refleksologia”

Odczuwanie świata zmysłami, to dla mnie dźwięk odebrany w inny sposób. W tym tekście kontynuuję opisywanie czytelnikom moich odczuć i przemyśleń o refleksologii po majowym zabiegu. Po kilku koncertach “mis tybetańskich” stwierdzam, że nie mam ulubionej. Każda brzmi inaczej a ja bardzo lubię jak terapeuta trzymając w dłoni misę, po uderzeniu, przesuwa misę nade mną. Każdy zabieg to dla mnie nowe doświadczenie a Pani Ania- rehabilitantka, znając mnie już, wie co mogę i na co mnie stać ale też, co jest jeszcze do poprawy. Uczę się swojego ciała na nowo, to co innego a przede wszystkim przyjemne uczucie móc sobie samemu pomóc!!! Nie mogę tego zrozumieć jak w misach słyszy się niepoprawny dźwięk? Dla mnie go nie ma a Pani Ania mówi, że “Ja słyszę, inaczej gra, nie da się tak tego opisać”. Nie zgadzam się z tym stwierdzeniem, że dla ludzi refleksologia to jedno i to samo. Każdy bodziec zupełnie inaczej odczuwam przy innych

sesjach. Wciągnąłem się w polepszenie swojego zdrowia w ten sposób i jest to całkiem odmienna moc działania na mój organizm. Bardzo się z tego cieszę. Można również posłuchać sesji “mis tybetańskich” na znanych portalach internetowych, do czego wszystkich zachęcam. Należy pamiętać, że rehabilitacja ruchowa jest również bardzo ważna, bo pozwala właściwie funkcjonować w życiu codziennym. Korzystam również z masażu od niedawna i zadaję sobie pytania czemu tak długo zwlekałem. Mimo swojej niepełnosprawności nie poddaję się i idę do przodu z moim mottem życia “carpe diem”, robię to każdego dnia. Ważna cecha w moim życiu to przyjaźń i rehabilitacja. Więź między mną i terapeutą, moje uczucia i wartości są takie same jak u osób pełnosprawnych. O to walczę na każdym dostępnym froncie i przy

pomocy technik. Niezależnie jak bardzo różnią się od siebie wszystkie terapie, jest jeden wspólny mianownik- zaufanie. Jest to element terapii, który jest cały czas między mną a terapeutą. Poddając się terapii oddaje się w ręce, które specjalizują się w danej dziedzinie a moje ciało jest bezpieczne. Bez skrepowania obdarzam zaufaniem terapeuty i czuję się z tym lepiej. Dziękuję.
Autor: Michał Ogoniak

„Złot Talentów 2024”

26 września pojechaliśmy do Mosiny na „Złot Talentów”, by podziwiać piękne prace plastyczne, rzeźby i ciekawe zdjęcia. Można było posłuchać ciekawych piosenek i obejrzeć przygotowane wcześniej teledyski. Były też wspaniałe przedstawienia teatralne, które wszystkim bardzo się podobały. Nasz teledysk zajął 3 miejsce, i bardzo się z tego cieszymy. Dla nas osób niepełnosprawnych był to bardzo

radosny dzień, cieszymy się, że mogliśmy uczestniczyć i okazać swą radość w tańcu. Dziękujemy Organizatorom za wspaniałe chwile, będziemy

niecierpliwie czekać na kolejny „Złot Talentów”.

Autor: Mirosława Penczyńska

„XXX-lecie Filantropa”

„Filantrop”, co to jest i dlaczego tak się nazywa? Jest to miesięcznik, którego od trzydziestu lat Redaktorem jest Pan Marcin Bajerowicz. Jak sama nazwa wskazuje, jest to słowo, pochodzące z języka greckiego, którego znaczenie brzmi: Pokochać człowieka. 15 października mieliśmy zaszczyt uczestniczyć w uroczystości XXX-lecia „Filantropa naszych czasów”, który w całości jest poświęcony osobom niepełnosprawnym. To dzięki tej gazecie osoby niepełnosprawne odkrywają swoje pasje, integrują się ze środowiskiem i czują się potrzebni innym. Uroczystość prowadził aktor „Teatru Polskiego” w Poznaniu Pan Andrzej Lajborek, który opowiedział historię „Filantropa” i przybliżył nam znaczenie słowa „Filantrop”. Podczas uroczystości uczciliśmy minutą ciszy zmarłych autorów, których już nie ma wśród nas. Swoją twórczością pozostawili po sobie długo-

wieczną pamiętkę. Cieszymy się bardzo, że podczas tego wspaniałego wydarzenia, mogliśmy wysłuchać wspomnień przelanych na papier naszych kolegów i koleżanek w interpretacji naszego Gościa. Obejrzelśmy obraz namalowany przez uczestniczkę WTZ „Promyk” z Konarzewa. Wysłuchaliśmy również dwóch piosenek w wykonaniu Dawida Karpińskiego z Pobiedzisk. Najważniejszym punktem uroczystości było złożenie na ręce Pana Marcina i Pani Karoliny gratulacji i podziękowań za tę wspaniałą gazetę. Uroczystość zakończyła się smacznym poczęstunkiem. Jeszcze raz na ręce Pana Marcina i Pani Karoliny składamy serdeczne podziękowania za to, że otworzyli nam okno na świat tworząc te wspaniałe czasopismo. Życzymy dalszych sukcesów w redagowaniu tego wspaniałego miesięcznika. Wierzymy, że dalsza współpraca z nami będzie przynosiła

coraz większe efekty. Dziękujemy.

Autor: Agata Kiejdrowska

„Tylko raz”

Tylko raz w roku pojawia się łożka w oku, bo przychodzi ten magiczny dzień, zwiastujący świąteczny dzień.

Święta to czas wybaczenia i kochania a także wspomnienia Tych co nie ma już wśród nas, choinka pachnie niczym las.

Radość jest wśród nas, bo Boże Dziecię w żłobie leży.

Tej zimowej chwili, tylko raz w roku dzielimy się Bożym chlebem,

tak białym i kruchym niczym śniegu płatkiem.

Życzenia ślemy najpiękniejsze, te wypowiedziane sercem.

Może ktoś na nie czeka, niczym gwiazdka z daleka.

Tylko raz są takie święta, niech o tym Każdy dziś pamięta.

Autor: Mirosława Penczyńska

„Reportaż w literaturze”

26 października miałam okazję wybrać się do Biblioteki Pedagogicznej w Swarzędzu. Już kilka tygodni wcześniej otrzymałam osobiste zaproszenie, z którego bardzo się ucieszyłam a na spotkanie nie mogłam się doczekać. Spotkanie prowadziła Pani Danuta Ewa Dachte-
ra, która przed laty u nas pracowała jako psycholog. Dzięki temu spotkaniu dowiedziałam się, że każda książka może być reportażem tak jak powieść H. Grudzińskiego „Dzienniki” czy też powieści innych pisarzy, tych znanych i tych zapomnianych. W mojej pamięci na długo pozostała książka Hanny Krall „Zdążyć przed Panem Bogiem”. Bardzo cieszę się z możliwości bycia na tak wspaniałym spotkaniu, dzięki któremu mogłam poszerzyć swoją wiedzę dotyczącą literatury. Sprawilo mi ono wiele radości i bardzo serdecznie dziękuję za to, że mogłam w nim

uczestniczyć. Z niecierpliwością będę czekała na kolejne chwile, aby znów móc poszerzyć swoją wiedzę o literaturze.

Autor: Mirosława Penczyńska

„Radosne spotkanie z przyjaciółmi”

Bardzo nas cieszy fakt, że w dzisiejszych czasach jest duże zainteresowanie osobami niepełnosprawnymi. Ostatnio byliśmy w Szkole Podstawowej nr 2 im. Królowej Jadwigi w Swarzędzu. Wydarzenie cieszyło się ogromnym zainteresowaniem wśród dzieci i nauczycieli. Dzieci zasypywały nas różnymi pytaniami które dotyczyły naszego życia. A były to np. „czy lubimy jeść”? „Czy lubimy muzykę i czy potrafimy tańczyć”? „czy rozróżniamy kolory”? „Czy umiemy jeździć na rowerze i hulajnodze? Piszę o tym dla tego, że uważam, że spotkania z drugim człowiekiem nic nie zastąpi, nawet sztuczna inteligencja. W piątek, 22 listopada po raz kolejny mieliśmy przyjemność gościć w naszym Warsztacie,

wolontariuszy z Zespołu Szkół Zawodowych w Swarzędzu wraz ze swoimi nauczycielkami Panią Krystyną i Martą. Przyszli do nas, by wspólnie z nami wykonać ozdoby na świąteczną choinkę i tym samym pokazać nam przedsmak Bożego Narodzenia. Była to zabawa, która polegała na wypchaniu wata uszytych z materiału serduszek i klejeniu ich bombkami, gwiazdkami i innymi kolorowymi ozdobami. W każdej sytuacji, mogliśmy liczyć na życzliwą pomoc ze strony naszych młodszych przyjaciół i

ich opiekunów. Wydarzenie zakończyło się obejrzeniem przez młodzież teledysków z naszym udziałem.

Wyrażamy ogromną wdzięczność Młodzieży oraz ich Opiekunom za to, że poświęcili swój czas na pracę z nami, która jest dla nas bardzo ważna. Daje nam możliwość wykazania się swoimi zdolnościami a także uczy umiejętnej postawy wśród ludzi i integracji z uczniami szkół.

„Spotkanie w Szkole Podstawowej nr 2 w Swarzędzu”

13 listopada obchodzony jest „Dzień Osób Niewidomych”. Z tej okazji ja i moja koleżanka Mirka wraz z opiekunami miałyśmy zaszczyt uczestniczyć w spotkaniu na specjalne zaproszenie Dyrekcji, Nauczycieli a także Uczniów Szkoły Podstawowej nr 2 im. Królowej Jadwigi w Swarzędzu. W spotkaniu integracyjnym z naszymi młodszymi koleżankami i kolegami z klas IV i V, staraliśmy się opowiedzieć i wyjaśnić jak wygląda świat osób niewidomych. Zainteresowanie tym tematem wśród dzieci i nauczycieli było ogromne. Na początku spotkania przeczytałyśmy brailem wspólnie z Mirką „Pawła i Gawła” Aleksandra Fredry i „Rzepkę” Juliana Tuwima. Pokazałyśmy w jaki sposób można pisać i jak posługiwać się zegarkiem. Ponadto pokazałyśmy różne przyrządy, które pomagają nam w codziennym życiu a były to między innymi: biała laska,

linijka brailowska, przyrząd kreślarski i ramka do ręcznego podpisu, tabliczke i dłućko do pisania. Zaprezentowałam maszynę brailowską, na której napisałam imiona dzieci z pozdrowieniami dla całej szkoły oraz brajlowski zwykły zegarek. Spotkanie zakończyło się pytaniami zadawanymi przez dzieci. Pytały one o wszystko np. Co lubimy jeść? Czy jeździmy na hulajnodze i rowerze? Czy umiemy tańczyć? W jaki sposób poruszamy się po mieście? Czy mamy sny? Czy rozróżniamy kolory? Cieszymy się bardzo, że dzieci przejawiają tak duże zainteresowanie i chcą poznać życie osób niewidomych. Mimo postępującej technologii, nic nie zastąpi spotkania z drugim człowiekiem. Serdecznie dziękujemy Dyrekcji i Gronu Pedagogicznemu oraz Uczniom klas czwartych i piątych ze Szkoły nr 2 im. Królowej Jadwigi w Swarzędzu za życzliwość i

zainteresowanie problemami osób niewidomych.

Autor: Agata Kiejdrowska

„Dzień z poezją”

Każdy z nas ma ukryty talent. Co nazywamy talentem? Jest to umiejętność, która jest nam dana od Boga. Niektórzy umieją ładnie śpiewać, tańczyć, malować, inni potrafią się ładnie ubierać, by ładnie wyglądać. O tych zdolnościach, można by pisać w nieskończoność. Chciałabym opisać spotkanie z poezją, które odbyło się w środę 27 listopada w naszym nowym Integracyjnym Ośrodku Rehabilitacji i Terapii w Swarzędzu przy ulicy Zamkowej. Naszym głównym gościem była Pani Halina Dziśzyńska-Błachnio, która jest z nami od początku Stowarzyszenia. Spotkanie rozpoczęło się od prezentacji zdjęć nad

Jeziorem Swarzędzkim przy Alei poświęconej Panu Henrykowi Błachnio. Tematem wydarzenia była jesień. Pani Halina, zaprezentowała wiersze swojego autorstwa. Preczytała między innymi, wiersz dedykowany Pani Basi kierownik warsztatu, zatytułowany „Płomienna”, który wywołał wzruszenie. Po uroczystym odczytaniu wierszy i prezentacji zdjęć, uczciliśmy pamięć św. Pamięci Pana Henryka Błachnio modlitwą „Wieczny odpoczynek” i zapaleniem symbolicznego znicza. To wydarzenie wprowadziło w nas nastrój zadumy i zrozumienia poezji. Wszyscy uczestnicy otrzymali książkę z dedykacją Pani Halin-

ki. Kochana Pani Halinko! Dziękujemy Pani bardzo za okazywane nam serce i życzliwość.

Jest Pani wspaniała!

Autor: Agata Kiejdrowska

“Poznajmy się lepiej- pasja i radość o Natalce Hebie”

Kolejny odcinek z cyklu “Poznajmy się lepiej” pragnę poświęcić koleżance, która jak dla mnie ważna. Przebywa z nami w warsztacie od 4 lat, co pozwala mi na napisanie obszernego dobrego słowa. Natalię poznaję przez Jej pasje, które odkrywa przed nami codziennie. Koleżanka jest bardzo wesoła i gotowa do wyzwań. Każdego dnia w warsztacie ma inny cel, który realizuje jak tylko zdrowie i samopoczucie jej pozwoli. Zawsze na koniec dnia mówi, że było “OK w warsztacie” Ma szczerzy uśmiech, którym zaraża innych ale bywają też łzy, na szczęście dość rzadko. Nasza bohaterka ma urodę tancerki flamenco. Nie daje się pogodzić i rusza ku konnej przygodzie. Bardzo kocha konie i zdobywa na nich medale. Bardzo lubi układać puzzle, z którymi się nie rozstaje. Uwielbia kwiaty i koty, słucha muzyki

dostosowanej do nastroju dnia. Ma w sobie tyle radości, której mi brakuje i jest bardzo życzliwa. Natalio pozostań taką jaką jesteś i się nie zmieniaj.

Autor: Michał Ogoniak

Wiersz dedykuję Wszystkim Dobrym Ludziom

“Dobro, miłość, poświęcenie”

Jest jeden dzień w roku,
gdzie słowo dziękuję dotrzymuje nam kroku.
Dobro i przyjaźń w nim odnajdziemy,
bo tego potrzebujemy.
Miłość dobrym gestem nam dawana,
z sercem przez nas odbierana.
W każdej chwili Was tu mamy,
więc życzenia te składamy.
Dobro, zdrowie, miłość, poświęcenie
są dla nas w najwyższej cenie.
Za poświęcenie Wasze dziś dziękujemy,
bo o tym co ważne dobrze wiemy.

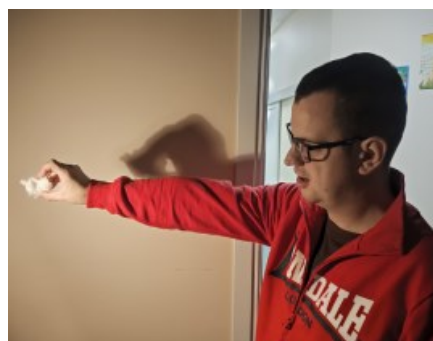
Autor: Michał Ogoniak

„Tajemniczy Dzień”

29 listopada obchodzimy imieniny Andrzeja, które nazywamy inaczej „Andrzejkami”. Tego dnia wróżymy z wosku, bierzemy udział w konkursach, bawimy się tańcząc i zajadając się smakołykami. Jest to bardzo stara tradycja znana w całym kraju, która poprzedza rozpoczęcie Adwentu- to czas oczekiwania na Święta Bożego Narodzenia. Tego dnia smakołykami stają się pączki zawierające w środku wróżby a ich odnalezienie ma przynieść szczęście w kolejnym roku. Mogliśmy spróbować też pysznego ciasta, przygotowanego przez pracownię Gospodarstwa domowego, które bardzo nam smakowało. Bardzo cieszymy się, że mogliśmy spędzić tak radosny dzień Andrzejkowy.

Autor: Mirosława Penczyńska

“Ich smak”

Są tam bardziej znane i nieznanie przez nas ludzi kupowane, warzywami nazywane, w sklepie ładnie układane. By zachęcić do spożycia i ich wiele do nabycia.

Bo w ogrodzie wyrastają i witamin wiele mają, tu marchewka i buraczek- to jest pomysł na dobry placek. I wisienka też się znajdzie- do kompotu lubi wpaść moc witamin wszystkim dać.

Włoska kapustka obliczuje smaczne ustka, smaczne rzeczy nam wyprawia i gołąbki nam doprawia. Jabłek moc tu znajdziecie, nie ma takich na całym świecie i surówka też się znajdzie, gdy ochota na nią najdzie.

W chwilę marzeń się przeniosę i poczuje świeży zapach nowalijki wciąż kupuję, bo zdrowie w nich czuję. Pyszna rzodkieweczka z ogóreczkiem na kanapce a może też być w sałatce. Dużo rzeczy o tym opowiadać i ze smakiem się zajadać.

To już koniec opowieści ile zdrowia się w nich mieści.

Autor: Michał Ogoniak

“Olimpiada z Mikołajem”

6 grudnia, w dzień Mikołajek wyruszyliśmy do zaprzyjaźnionej z nami Szkoły „EKOS” na zmagania sportowe. W tym roku Olimpiada odbyła się pod nazwą “Olimpiada z Mikołajem”. Przygotowali ją Dyrekcja, Nauczyciele i Uczniowie klas drugich Fundacji Społecznej „EKOS”. Mikołajkowe Igrzyska rozpoczęły się od powitania zawodników przez Panią Dyrektorkę Annę Białobrzeską. Rozpoczęliśmy zmagania sportowe od przysięgi “z uśmiechem i radością będę wykonywał wszystkie konkurencje i zwyciężał”. Po występie wokalnym naszych kolegów i koleżanek przy akompaniamencie fletu i tanecznym pokazie przystąpiliśmy do konkurencji sportowych. Każdy z nas otrzymał towarzysza olimpiady, z którym wykonywaliśmy radośniej konkurencje.

Z wolontariuszem można było porozmawiać jak z przyjacielem na różne tematy. Pokazać, że niepełnosprawność nie jest ograniczeniem i pomimo tego walczyliśmy tak jak pełnosprawni olimpijczycy. Po raz kolejny nasi Przyjaciele pokazali dobre

serca, udowodnili co to znaczy zaufanie i zrozumienie potrzeb drugiego człowieka. Z całego serca dziękujemy za zorgani-

zowanie dla nas Igrzysk.

Autor: Michał Ogoniak

„Dom”

Jest takie miejsce na ziemi,
gdzie wracać wciąż się chce.
To dom a w nim są
nasze najpiękniejsze chwile.

Choć byś daleko był i w obcym kraju żył,
to wiesz, że dom to miejsce,
gdzie wracać się chce,
nawet gdyby było źle.

Tam myśli serce śle, bo wie,
że dom to miejsce na ziemi twe.
W nim być i na nowo żyć się chce.
Dom to miejsce twe takie, o którym nawet śnię.
Dom to miejsce magiczne i takie śliczne.

Autor: Mirosława Penczyńska

„Bal z Mikołajami”

7 grudnia mieliśmy okazję spotkać się na corocznym „Balu z Mikołajami” w Szkole Podstawowej nr 3 w Swarzędzu. Na balu spotkaliśmy się z młodszymi przyjaciółmi aby razem się zintegrować a przede wszystkim miło spędzić czas. Taka okazja sprawia nam wiele radości i zbliża do siebie. Na początku zaśpiewaliśmy specjalnie przygotowaną na tą okazję piękną pastorałkę „O Gwiazdo Betlejemską”. Natomiast nasi młodszy przyjaciele ze Stowarzyszenia pokazali wspaniałe przedstawienie o Narodzeniu Jezusa. Podziwialiśmy nie tylko kunszt aktorski ale też piękne stroje. W nastój świąteczny wprowadziła nas Pani Halina Benedyk, która wykonała w swoim aranżu piękne kolędy i pastorałki. Po części artystycznej nadszedł czas na tańce przy różnorodnej muzyce, która wszystkich zachęciła do ruchu dając okazję do śmiechu. Mikołaje bawiąc się z nami częstowali nas słodyczkami przyniesionymi przez Gości. Każdy z nas na koniec dostał paczkę ze słodyczkami w pięknych świątecznym kartonie. Dziękujemy za ten wspaniały dzień i pragniemy wszystkim serdecznie podziękować a szczególnie naszym darczyńcom, są nimi:

- Powiatowe Centrum Pomo-

cy Rodzinie

- Gmina Swarzędz
- Centrum Usług Społecznych
- Szkoła Podstawowa nr 3 w Swarzędzu

- Firma Blum (podziękowanie za dofinansowanie rehabilitacji)

- Firma MEDIK- Centrum Medyczne w Gruszczyne

- Spółdzielnia Mieszkaniowa w Swarzędzu

- Firma UTAL

- Firma TULPLAST

- P. Wanda Konyś

- P. Marcin Lis

- P. Armin Niewiadomski

- P. Krzysztof Wróbel

- P. Łucja Kamieńska

Dziękujemy Zarządowi Stowarzyszenia i Terapeutom Warsztatu Terapii Zajęciowej w Swarzędzu.

Życzymy dobrego 2025 roku i z radością będziemy oczekiwali kolejnego spotkania Mikołajkowego za rok.

Autor: Mirosława Penczyńska

„Kto?”

Kto serce swoje daje ten przyjacielem się staje.
Kto kochać chce, ten dobrze wie,
że miłość to dar bez granic, co nie czeka na nic.
Kto dobro zna ten prawdziwych przyjaciół ma.
Kto łzy wylewa ten się radości spodziewa.

Kto czeka na przyjaciela ten innych rozwesela.
Kto miłość daje ten dobrym się staje.
Kto wie co to żal, ten nigdy nie opuści swój kraj.
Kto cieszy się każdego dnia, ten słońce na twarzy ma.

Kto marzenia ma ten dobro zna.
Kto ciągle się śmieje ten od nudy szybko wieje.

Kto ciągle się uczy ten się nie tuczy.
Kto chce dobrze żyć to nie może tyć.

Kto bywa zły to szczekają na niego wszystkie psy.
Kto ten wierszyk przeczyta ten o poezje zapyta.
Kto pisać lubi ten słów nie gubi.
Kto w glinie pracuje ten czasu nie marnuje.

Kto pięknie maluje ten super się czuje.
Kto w kuchni smakołyki tworzy ten nikogo głodem nie zmorzy.
Kto w drewnie tworzy ten nawet z wszystkiego anioły stworzy.
Kto ciągle się śmieje ten od nudy szybko wieje.

— Autor: Mirosława Penczyńska

Jesteśmy w sieci
<http://www.spdst.org.pl>

WARSZTACIK ANIELSKA PRZYSTAŃ

POMAGAJ, BO ...
„WSZELKIE DOBRO, KTÓRE DAJEMY,
ZATACZA KOŁO I WRACA DO NAS”

1,5%

KRS 00000 21 128

STOWARZYSZENIE PRZYJACIÓŁ DZIECI SPECJALNEJ TROSKI IM. LESZKA GRAJKA W ŚWARZĘDZU
OS. KOŚCIUSZKOWCÓW 13, 62-020 ŚWARZĘDZ E-MAIL: SPDST@WP.PL, WWW.SP DST.ORG.PL

**STOWARZYSZENIE PRZYJACIÓŁ DZIECI
SPECJALNEJ TROSKI im. Leszka Grajka**

62-020 Swarzędz, os. Kościuszkowców 13

tel. (+48.61) 651 52 86

fax. (+48.61) 651 88 68

e-mail: spdst@wp.pl

<http://www.spdst.org.pl/>

KRS 0000021128

Oddział WTZ Kobylnica

62-006 Kobylnica, ul. Poznańska 99

NIP 777-22-15-371

REGON 631081837

KRS 0000021128

nr konta: 53 1020 4027 0000 1502 0358 4836

WARSZTAT TERAPII ZAJĘCIOWEJ

nr konta: 15 1020 4027 0000 1102 0047 0658

Zespół Redakcyjny:

Agata Kiejdrowska,

Michał Ogoniak,

Mirosława Penczyńska,

Piotr Śliwiński,

Kontakt mailowy do redakcji: spdst@wp.pl

Agnieszka Szydłowska,

Mirosław Błotny

